

▲ **Stille Strijd.** Rond het beeld staan foto's van overleden jongeren.

FOTO JOHAN VAN DER HEIJDEN

Festival wil gesprekken op gang brengen

Bij de Maria Magdalenakerk in Goes zit een in elkaar gedoken kind. Verstopt in een gele regenjas, wil het niets of niemand meer zien. Dit meer dan levensgrote beeld van kunstenaar Saskia Stolz is onderdeel van het Festival, een nieuw festival in het teken van pesten.

Arie Westeneng

Goes

Het beeld *Stille Strijd* van SAZZA (Saskia Stolz) staat sinds maandagmiddag tijdelijk in Goes, ter gelegenheid van het Festival dat daar vandaag plaatsvindt. Er staat dan in de kerk een middag- en avondvoorstelling over pesten op het programma. Het beeld en de voorstellingen zijn mede bedoeld om taboes rond depressie en zelfdoding onder jongeren te doorbreken. De hoop is dat ze gesprekken op gang brengen. Festival is een Zeeuws festival van Jeugdtheaterschool Zeeland (JTSZ) waaraan naast de jongeren van JTSZ en kunstenaar Saskia Stolz nog diverse andere artiesten meewerken.

Praten over pesten is belangrijk, het raakt iedereen die ermee te maken krijgt. Dat is een van de boodschappen van het Festival. Een directe aanleiding voor Festival is de dood van Sterre. Zij kon door jarenlange pesterijen het leven niet meer aan en koos uiteindelijk zelfs voor euthanasie. Maar ze benaderde eerst Josien de Graaf, artistiek leider van JTSZ, en vroeg haar of zij haar leven wilde vastleggen. Dat deed Josien en ze kreeg het idee een festival rond het thema pesten te organiseren: Festival.

Het Festival wil niet met een beschuldigende vinger wijzen naar pesters, maar wil ervoor zorgen dat iedereen verhalen over pesten kan delen. Door middel van voorstellingen en gesprekken kunnen jongeren en ouders leren zich beter in anderen te verplaatsen.

Verjaardag en doop

De dag van het Festival, 9 oktober, is ook de verjaardag van Sterre. En de Maria Magdalenakerk in Goes is ook de kerk waar Sterre is gedoopt. Vóór de twee voorstellingen 's middags en 's avonds zijn er buiten openingsdansen bij het beeld *Stille Strijd*. De voorstellingen zijn vervolgens binnen in de kerk. De kerk biedt veel ruimte en er zijn nog kaarten beschikbaar voor beide voorstellingen.

Op Festival.nl staat meer informatie over het festival en daar zijn ook kaarten te bestellen. De middag- en de avondditie van Festival duren elk ruim drie uur en beginnen om respectievelijk 14.45 en 19.45 uur.

Het beeld *Stille Strijd* reist al sinds juli 2023 door Nederland. Na vandaag doet het nog diverse andere steden in Nederland aan. In 2025 zal het beeld op een vaste plek terecht komen, de kunstenaar maakt de locatie binnenkort bekend. Sinds eind maart 2024 reist er ook een Belgisch beeld *Stille Strijd* door Vlaanderen.

Praten over gedachten aan zelfdoding kan anoniem: chat via 113.nl, bel 113 of bel gratis 0800-0113.

THOLEN

Politie doet inval bij bedrijf

De politie heeft gisteren samen met de Fiod een inval gedaan bij een bedrijf aan de Schelde-Rijnweg in Tholen. Volgens de politie Zeeland/West-Brabant is er een persoon aangehouden. Verschillende organisaties hebben onderzoek in de woning en loods uitgevoerd. De woordvoerder van de Fiod liet gisteren weten dat er nog geen verdere mededelingen kunnen worden gedaan omdat het onderzoek nog loopt.

De verwachting is dat er vandaag meer informatie naar buiten komt.

KAPELLE

Auto in de sloot langs de A58

Bij een ongeval op de A58 bij Kapelle is gisterochtend een auto in een sloot terechtgekomen. Meerdere hulpdiensten werden met spoed ingezet. Een automobilist raakte rond 09.50 uur van de snelweg en kwam in een sloot tot stilstand. Omdat het niet duidelijk was of er iemand in het water lag, werden duikteams van de brandweer opgeroepen. De ambulancedienst was snel aanwezig en kon melden dat er geen personen te water waren geraakt. De inzet van de brandweer bleek dan ook niet nodig te zijn.

Takecarebnb zoekt logeeradressen

Een statushouder

Sayed Abdelrahman (35) verliet huis en haard in Egypte en wil in Nederland een nieuw bestaan opbouwen. Maar als statushouder is het niet altijd even gemakkelijk om te integreren in onze samenleving. Takecarebnb helpt door hen drie maanden te laten logeren bij Nederlandse gastgezinnen zoals Pim en Bert in Nisse.

Mariska den Hartog

Nisse

Het is oer-Hollands, het rijtjeshuis in Kapelle waar Sayed deze maand intrekt. Met een brede glimlach zwaait hij de voordeur open, zijn kluskleiding vol verfspetters. „Welkom, kom binnen”, zegt hij en gaat voor naar de woonkamer. De nieuwe vloer is al gelegd, er zit een mooi behang op de wand en er staan al enkele trendy meubelen, waaronder een heerlijk zachte hoekbank. „Heel veel tweedehands, hij is daar echt goed in om dat op te sporen via Marktplaats en Facebook”, vertelt Pim Mesie. Sayed logeerde de afgelopen tijd bij hem en zijn gezin en Pim helpt nu bij het klussen.

Niet geaccepteerd

Sayed had een goed leven in Egypte. Hij had een baan als accountant en een eigen huis. Drie zussen en een broer, lieve ouders. Maar er was één probleem: Sayeds geaardheid. Homoseksualiteit wordt niet geaccepteerd in Egypte. „Steeds meer had ik het gevoel dat ik niet kon zijn wie ik wilde zijn. In Egypte mag je al niet zelf kiezen wat je voor beroep gaat doen. Mijn ouders wilden dat ik accountant werd, dus dat deed ik. Eigenlijk houd ik veel meer van dingen als koken en tuinieren.” Maar veel keus had Sayed niet. Hij besloot een tijdje te reizen door Saudi-Arabië. In 2022 ontmoette hij zijn vriend. Toen hij terugkwam in Egypte ging het mis. Zijn familie en zijn baas kwamen erachter dat hij gay is. Ontslag volgde en de problemen stapelden zich op.

▲ Pim Mesie, Sayed Abdelrahman en Jikke Posthuma (vlnr) in de nieuwe huurwoning van Sayed. FOTO JOHAN VAN DER HEIJDEN

„Uiteindelijk besloot ik naar Nederland te gaan, omdat ik weet dat homoseksualiteit hier wel geaccepteerd is. Het ging allemaal heel snel. In oktober 2023 kwam ik aan op Schiphol en van daaruit werd ik in Vlissingen in het azc geplaatst.” Sayed werd al snel statushouder en kreeg daarmee een tijdelijke verblijfsvergunning voor vijf jaar. Dat ging voorspoedig, maar helaas waren daarmee niet meteen alle problemen opgelost. „In het azc zat ik natuurlijk nog steeds in diezelfde gemeenschap als waar ik vandaan kwam, met mensen die mij niet respecteerden om wie ik ben. Dat was niet echt een fijne tijd en ik zat er vooral te wachten op een volgende stap.”

Matchmaker in Zeeland

Die stap kwam er vanwege een kamergenoot die vrijwilligerswerk deed voor het COA. Hij attendeerde Sayed op het bestaan van Takecare-

bnb. Deze organisatie werd opgericht in 2015 en heeft als doel statushouders een periode van drie maanden bij gastgezinnen te laten logeren, zodat ze van dichtbij kennis kunnen maken met de Nederlandse taal, cultuur en gewoonten. Wanneer ze dan eigen woonruimte krijgen, hebben ze al een goede start gemaakt om te integreren. Jikke Posthuma is matchmaker in Zeeland voor Takecarebnb en doet dit werk als vrijwilliger nu drie jaar. „Ik zag het zelf via de socials en wilde graag een gast ontvangen, maar mijn huis was eigenlijk niet geschikt. De matchmaker met wie ik contact had, deed Zeeland erbij naast diens eigen regio en vroeg me of ik dan misschien Zeeland wilde overnemen. Daar hoefde ik niet lang over na te denken.”

Zo'n vier maanden geleden maakte ze de match tussen Sayed en Pim. Pim en zijn man Bert hebben al een druk gezin met pleeg-

in je huis én je hart

kinderen, maar hebben altijd nog wel een plekje voor iemand die dat nodig heeft. „We zagen Takecarebnb in een documentaire op televisie en vonden het interessant. Wij hebben de ruimte en de mogelijkheden, dus we wilden graag iemand verwelkomen. Het ligt dichtbij ons, ik heb gewerkt in de medische opvang voor asielzoekers en Bert geeft Nederlandse les aan asielzoekers. Bovendien is het gewoon leuk en sociaal om dit te doen”, vindt Pim.

Voor iemand definitief drie maanden gaat logeren, is er altijd eerst een proefweekend. Dat vond Sayed spannend. „Ik was wel zenuwachtig voordat ik naar Pim en Bert en hun gezin ging, maar ik vond ze meteen heel aardig.” En de klik was vanaf het begin wederzijds, zo voelt Pim het ook. „Het ging heel natuurlijk. Hij zat op de bank alsof hij er altijd al was. Het kostte allemaal totaal geen moeite. Hij draait nu gewoon mee in het gezin, koopt af en toe, helpt met klusjes. En bij ons in het dorp in Nisse

kijkt niemand er van op dat wij een gezin zijn met twee vaders. Dat was voor Sayed ook een openbaring.”

Een nieuwe familie

Pim vindt het allemaal prima geregeld vanuit Takecarebnb. „Het kennismaken is fijn, beide kanten kun-

Het ging heel natuurlijk. Hij zat op de bank alsof hij er altijd al was

– Pim Mesie, gastheer voor Takecarebnb

nen het aangeven als de klik er toch niet is. Drie maanden is goed te overzien en als je wilt, kun je nog eens drie maanden verlengen. Ik wens iedereen zo’n ervaring toe. Je draagt op een mooie manier bij aan de inburgering van statushouders.”

Jikke kan zich daar alleen maar bij aansluiten. „Ik zie steeds hoe waardevol dit voor iedereen is. Als ik bedenken dat er op de wereld 13 miljoen mensen ontheemd zijn, dan raakt me dat. Ik vind dat we ernaar toe moeten dat we meer mensen kunnen en willen toelaten in ons leven. Dat is juist een verrijking.”

Eind augustus was er opeens goed nieuws voor Sayed; hij kreeg een woning toegewezen in Kapelle. „Mijn droom is nu dat mijn vriend ook naar Nederland mag komen. Dat we hier kunnen werken en een leven opbouwen.” Die beslissing laat vooralsnog op zich wachten. De IND kan wegens personeelstekort niet zeggen hoe lang het gaat duren. Sayeds geduld wordt op de proef gesteld en dat valt niet mee. „Ik ken hier bijna niemand en het is moeilijk nieuwe vrienden te maken. Andere mensen hebben familie en vrienden om mee te praten, die heb ik niet. Maar het is toch heel fijn dat Pim en Bert er zijn, het voelt door hen alsof ik een nieuwe familie heb.”

▲ Arthur Faber met zijn dochters en vrouw voor het herdenkingsmonument. FOTO MORENO MOLENAAR/PIX4PROFS

Zeeuwse verzetshelden krijgen na tachtig jaar een eigen monument

Als een Duits konvooi met twee Zeeuwse verzetsstrijders op de Antwerpsestraatweg onder vuur komt te liggen, maken twee officieren een einde aan het leven van hun gevangenen Wouter Damen en Marinus de Groot. Lange tijd een vergeten verhaal. Nu herinneren twee monumenten voorgoed aan die zwarte bladzijden. „Dit maakt het tastbaar.”

Het moet even bezinken bij Marja Schilders uit Gilze-Rijen. Ze is de kleindochter van Marinus de Groot, een verzetsheld uit Goes die op 8 oktober 1944 vanuit Zeeland op transport gaat naar de gevangenis in Den Haag waar hij samen met Wouter Damen terecht wordt.

Maar zover komt het Duitse konvooi nooit. Op de Antwerpsestraatweg ter hoogte van Zuidgeest komt het transport onder zwaar Canadees vuur te liggen. Daarop besluiten twee Duitse officieren Marinus (44) en medeverzetsstrijder Wouter Damen (44) standrechtelijk in de bossen te executeren.

Het verhaal is afgelopen jaren door diverse vrijwilligers waaronder Leendert van Halst nauwkeurig in beeld gebracht. „Hier moet het zijn gebeurd”, zegt Schilders terwijl ze uitkijkt op het monument. „We kenden de verhalen. Maar niet de plek. Nu staan we waar mijn grootvader is vermoord. Dat maakt diepe indruk.”

In het gezin van Schilders is zelden gesproken over de brute moord. „Vader en moeder zeiden er geen woord over. Er werd gezwegen.” Maar het verdriet zat diep, heel diep weet ze. „Oorlogsfilms hebben we nooit mogen kijken. Dus dan weet je het wel.”

Initiatief

Nu herinnert een monument aan de Oude Postbaan, een weg ten zuiden van het gehucht Heimolen, voorgoed aan die zwarte dag in de nadagen van de Tweede Wereldoorlog. „Het is een plek waar we - onderweg naar familie in Zeeland - zeker nog eens terugkeren.” Het initiatief voor het monument komt van de Stichting Bevrijding Brabantse Wal en

Leendert van Halst, die net als vele andere vrijwilligers in de geschiedenis van de twee verzetshelden is gedoken. Om het verhaal achter de aangrijpende gebeurtenis levend te houden, zijn drie scholen bij het project betrokken.

Leerlingen van het Zuidwesthoek College in Ossendrecht hebben nagedacht over de vormgeving van het monument en basisschoolleerlingen uit Hoogerheide hebben de bankjes rond de gedenkplaat versierd met kleurrijke woorden als *peace*.

Naast het monument aan de Oude Postbaan herinnert aan de Antwerpsestraatweg, ter hoogte van Zuidgeest, een tweede monument aan de plek waar de Duitse officieren de twee verzetshelden uit het transport hebben gehaald.

Nu staan we waar mijn grootvader is vermoord. Dat maakt diepe indruk

– Marja Schilders, kleindochter van verzetsheld Marinus de Groot

Later wordt ook nog het tunneltje bij Zuidgeest voorzien van een graffiti-ontwerp.

Ook op Arthur Faber, kleinzoon van de vermoorde Wouter Damen, maakt de onthulling van de herdenkplek diepe indruk. „Moeder wilde niet dat wij in de geschiedenis doken. Toch ben ik blij dat vrijwilligers dat wel hebben gedaan. Dit is een blijvende herinnering dat vrijheid niet vanzelfsprekend is. Daar zijn wij dankbaar voor.”

Woorden van soortgelijke strekking waren er van de Berge wethouder Hans Peter Verroen. „Laat deze plek naast een herinnering aan de verzetsstrijders ook een baken zijn dat ons bewust houdt van de vrijheid die zo zwaar bevochten werd en zoveel mensen het leven heeft gekost.”

– Timo van de Kastele